

Kristeligt Folkeparti og CD, og der er mig bekendt ingen af disse partier, der har fremsat ønske om, at denne ordning skal ændres. Vi anser det for en god ordning og en fleksibel ordning, der uafhængigt af skiftende finanslovsforligsparter kan gavne overførselsindkomstgrupperne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skal jeg forstå svaret sådan, at Socialdemokratiet mener, det er rigtigt, at overførselsindkomstmodtagere – arbejdsløse, bistandsmodtagere og pensionister – i al fremtid skal have en indkomstudvikling, der halter bagefter den generelle i samfundet? Skal jeg forstå svaret sådan, at Socialdemokratiet mener, det er i orden, at vigtige beslutninger om fordeling og brug af 3 mia. kr. træffes uden for Folketingssalen og aldrig kommer til reel debat i Folketinget? Skal jeg forstå svaret sådan, at Socialdemokratiet synes, det er i orden, at gode projekter for en gruppe kan man bare finansiere ved at tage pengene fra gruppen selv? Er det et nyt princip, man har om, hvordan velfærdsstaten skal finansieres? Det er i hvert fald i meget stor modstrid med den normale, solidariske velfærd, hvor projekter, som vi er enige om er gode, finansieres af fællesskabet; her finansieres de af den gruppe, som i forvejen har mindst.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Frank Aaen: Det at sammeligne de forskellige grupper, også hvad overførselsindkomstområder angår, er altid vanskeligt, og man kan altid finde grupper, som føler, at de har et efterslæb. Det kan være de privatansatte i forhold til offentligt ansatte, og det kan være folkepensionister i forhold til invalidepensionister. Der kan gøres en lang, lang række sammenligninger, og den højeste retfærdighed opnås næppe. Vi tror ud fra en samlet vurdering, at denne ordning er til fordel for det, man lidt bredt kan kalde overførselsindkomstgrupperne, og vi ser sådan set uafhængigt af det her på, hvordan forholdene er for disse grupper i forbindelse med de forskellige reguleringer og satsændringer osv., der kommer over tid.

Og endelig vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at jeg kan ikke stå her og garantere for noget i al fremtid; men jeg kan sige, at for mig at se er der ingen ønsker om for nærværende og i en overskuelig fremtid at ændre på disse forhold.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, hr. Kaalunds tid slap op, og at han derfor ikke fik lejlighed til for et øjeblik siden at besvare mine spørgsmål. Derfor vil jeg give ham en chance mere.

Jeg vil spørge på en lidt anden måde: Finder hr. Kaalund og Socialdemokratiet overhovedet, der er nogen betænkeligheder ved denne måde at gøre tingene på? Nu har hr. Frank Aaen bl.a. rejst spørgsmålet om problemerne med, hvem der skal betale for hvad, og om det ikke var mere reelt at tage diskussionen i forbindelse med den almindelige finanslovsdiskussion.

Et andet spørgsmål, som jeg gerne vil have hr. Kaalund til at forholde sig til, er spørgsmålet om, hvor lang tid et sådant forlig skal løbe. Det må dog give nogle betænkeligheder – også hos Socialdemokratiet – at et af de partier, som er med ved fordelingen af de midler, har været stemt ud af Folketinget, efter at forliget blev indgået, men bare er blevet budt med ind i kredsen igen. Andre partier er nyoprettede og er blevet valgt ind i Folketinget af store vælgergrupper, men de har ikke mulighed for at være med til at fordele midlerne, selv om de måske selv ønsker det. Giver det slet ikke anledning til nogen som helst betænkeligheder, og er det her bare noget, man lader køre i årevis uden at tage hensyn til de principielle betænkeligheder, som jeg synes, det må være berettiget at komme frem med her under behandlingen? Burde man ikke tage dem til indtægt og så revurdere systemet?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Ganske kort til hr. Thulesen Dahl: Jeg kan sige, at vi nærer ingen betænkeligheder ved metoden. Dels er det et overskueligt beløb, dels er der åbenhed om, hvad disse penge går til, og dels kan der jo gøres indsigelser, kaldes til samråd og en lang række andre ting. Vi har ingen intentioner om at ændre ordningen, vi anser den for fuldt demokratisk, og vi kunne måske endog forestille os også at indføres ordningen på en række andre områder, så længe det er begrænsede, overskuelige beløb, der er tale om.

Christian Mejdahl (V):

Det her kan jo føre til en lang debat for eller imod satspuljekonstruktionen, men det vil jeg nu ikke leve op til.